

Praha: 14.04.2023

Číslo jednací: 038742/2023/KUSK

Spisová značka: SZ_038742/2023/KUSK/2

Vyřizuje: Vít Raušer lin. 323

Značka: OLPPS/RAU

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor legislativně právní a krajský živnostenský úřad, na základě odvolání, které podal pan (dále jen obviněný), proti rozhodnutí Městského úřadu Vlašim ze dne 23.02.2023, sp.zn.: ODSH/9117/2022 a č.j.: UVL/ODSH/8919/2023-BAJ, kterým byl obviněný uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 361/2000 Sb.),

rozhodl takto:

podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), se **odvolání** obviněného **zamítá** a napadené **rozhodnutí** Městského úřadu Vlašim ze dne 23.02.2023, sp.zn.: ODSH/9117/2022 a č.j.: UVL/ODSH/8919/2023-BAJ, se **potvrzuje** v celém rozsahu.

Odůvodnění:

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor legislativně právní a krajský živnostenský úřad (dále jen odvolací správní orgán), příslušný dle § 89 správního řádu, z předložené spisové dokumentace, sp.zn.: ODSH/9117/2022, zjistil, že Městský úřad Vlašim, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen správní orgán I. stupně), po obdržení spisové dokumentace od Policie České republiky, dálniční oddělení Bernartice (dále jen „policie“, zahájil dne 21.12.2022 proti obviněnému řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., doručením příkazu, proti kterému podal obviněný v zákonné lhůtě odpor, čímž byl příkaz bez dalšího zrušen.

Správní orgán I. stupně písemností ze dne 02.01.2023 oznámil obviněnému pokračování v řízení o přestupku a součástí písemnosti bylo dále mimo jiné stanovení termínu ústního jednání na den 23.01.2023 v 13:00 hodin. Předmětná písemnost byla odvolateli prokazatelně doručena dne 05.01.2023. Obviněný následně zaslal správnímu orgánu I. stupně omluvu z nařízeného ústního jednání, která byla ze strany správního orgánu I. stupně akceptována a písemností ze dne 10.01.2023 byl stanoven nový

termín ústního jednání ve věci 01.02.2023 ve 13:00 hodin. Předmětná písemnost byla odvolateli prokazatelně doručena dne 11.01.2023. Ve stanovený termín se obviněný k ústnímu jednání nedostavil a správní orgán I. stupně provedl ústní jednání včetně dokazování v nepřítomnosti obviněného, jak prokazuje protokol o ústním jednání vyhotovený správním orgánem I. stupně. Písemností ze dne 02.02.2023 správní orgán I. stupně mimo jiné vyrozuměl obviněného o skutečnosti, že ve věci uvedeného řízení ukončil shromažďování podkladů před vydáním rozhodnutí a stanovil obviněnému přiměřenou lhůtu ohledně uplatnění jeho práv před vydáním rozhodnutí v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu. Předmětná písemnost byla odvolateli prokazatelně doručena dne 10.02.2023.

Po marném uplynutí stanovené lhůty správní orgán I. stupně na základě provedených důkazů dospěl k závěru, že skutek kladený odvolateli za vinu byl spolehlivě prokázán, proto dne 23.02.2023 vyhotovil rozhodnutí, sp.zn.: ODSH/9117/2022 a č.j.: UVL/ODSH/8919/2023-BAJ, kterým uznal obviněného vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., kterého se dopustil z nedbalosti porušením § 18 odst. 3 téhož zákona tím, že dne 02.12.2022 v 09:47 hodin na pozemní komunikaci – dálnici D1 v km 65,5, ve směru jízdy na Prahu, řídil motorové vozidlo tovární značky BMW, registrační značky , a překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec, přičemž mu byla naměřena rychlost 169 km/h, po zvážení možné odchylky měřicího zařízení $\pm 3 \%$, byla stanovena rychlost nejméně 163 km/h, tedy o 33 km/h více.

Za spáchání předmětného přestupku uložil správní orgán I. stupně v souladu s § 125c odst. 5 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., správní trest, pokutu ve výši 2.500 Kč. Dále uložil správní orgán I. stupně obviněnému povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou 1.000 Kč.

Písemné vyhotovení rozhodnutí bylo řádné doručeno obviněnému prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 28.02.2023. Obviněný následně využil svého práva a podal proti rozhodnutí dne 09.03.2023, tedy v zákonem stanovené lhůtě odvolání, kdy v obsáhlém odůvodnění podaného odvolání zejména uvedl tyto námitky. Napadá skutečnost, že není bezpečně identifikováno, jaké vozidlo bylo změřené, kdy na jednotlivých snímcích z měření je vyobrazeno více vozidel, dále napadá skutečnost, že na snímku v čase pořízení 09.46“50 nesedí data uvedená na snímku s daty uvedenými v tabulce pod snímkem, jako jiný čas pořízení snímku a jiná GPS poloha, kdy podle jeho názoru vzniká důvodná pochybnost, zda předkládaná listina je originálním výstupem rychloměru. Dále vznáší pochybnost ohledně skutečné délky měřeného úseku ve vztahu k zadání souřadnic do aplikace, kdy podrobně rozepisuje jednotlivé vzdálenosti ohledně zjištěných rychlostí, v návaznosti na podmínku měření, že policejní vozidlo nesmí v průběhu měření se přiblížit vozidlu měřenému a odkazuje se na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.01.2011, č.j.: 8As 27/2010. Dále napadá skutečnost, že v tabulce pod fotografií je uveden směr příjezd, leč měřené vozidlo od měřicího vozidla odjíždělo. Dále napadá výrok rozhodnutí, který je příliš obecný a nesprávný. Na závěr odvolání navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a řízení zastaveno.

Správní orgán I. stupně následně o odvolání sám nerozhodl, jelikož neshledal podmínky pro postup ve smyslu § 87 správního řádu a předložil je spolu s kompletním spisovým materiálem odvolacímu správnímu orgánu k jeho rozhodnutí.

Odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., a řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že lze mít za spolehlivě prokázané, že obviněný porušil ustanovení zákona č. 361/2000 Sb., kladené mu za vinu a uvedeného přestupku se tak svým jednáním dopustil. Odvolací správní orgán dále dospěl k závěru, že správní trest (pokuta) byl uložen na základě dostatečně a nepochybně prokázaných důkazů. Důkazní materiál je dostatečný a přesvědčivý. Svůj závěr odvolací správní orgán odůvodňuje následujícími skutečnostmi.

V prvé řadě se odvolací správní orgán vyjadřuje k procesní stránce věci a konstatuje, že neshledal žádné vady, které by zakládaly nesprávnost či nezákonnost postupu správního orgánu I. stupně. Obviněný nebyl žádným způsobem krácen na svých právech účastníka řízení, přičemž o veškerých svých právech byl poučen v dostatečném rozsahu a bylo mu umožněno, aby tyto i před vydáním rozhodnutí uplatnil.

Odvolací správní orgán dále posuzoval materiální stránku věci a k této uvádí, že ani v této neshledal žádné vady a pochybnosti, které by zakládaly nezákonnost či nesprávnost napadeného rozhodnutí. Odvolací správní orgán na podporu svého výše učiněného závěru uvádí následující zjištění. Jak vyplývá z předložené spisové dokumentace, obviněný byl jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky BMW, registrační značky , zastaven z důvodu, že se měl dopustit přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec a následně při zastavení byl jako řidič ztotožněn na základě řidičského průkazu, přičemž z policejního spisu vyplývá, že obviněný na místě silniční kontroly s přestupkem nesouhlasil a po seznámení příslušného oznámení přestupku se k přestupku odmítl vyjádřit a oznámení podepsat. Uvedené je nadevší pochybnost prokázáno shromážděnými a provedenými důkazy (viz. spisová dokumentace, včetně fotodokumentace), které správní orgán I. stupně i řádně ve svém rozhodnutí zhodnotil svými úvahami, se kterými se odvolací správní orgán ztotožňuje.

Odvolací správní orgán ke zde projednávané věci přestupku předně uvádí, že zákon č. 250/2016 Sb., v § 5 výslovně stanoví, že přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen. Zákon č. 361/2000 Sb., pak v ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3, za přestupek výslovně označil jednání, kdy fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o 30 km/h a více. Zákonodárce zde tedy jako přestupek označil protiprávní jednání spočívající překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Odvolací správní orgán uvádí, že právě v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14.12.2009, č. j.: 5 As 104/2008-45, soud k materiálnímu znaku přestupku, judikoval, že lze obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Takovým zájmem společnosti je stanoven právě zákonem č. 361/2000 Sb., který upravuje práva a povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích a pravidla provozu na pozemních komunikacích, jak mimo jiné stanoví v § 1 písm. a) a b) zákona č. 361/2000 Sb. Obviněný tedy svým zaviněným jednáním naplnil formální i materiální znak přestupku. K tomuto je dále třeba uvést, že byla naplněna i zákonem stanovená forma zavinění tak, jak ji uvedl a odůvodnil správní orgán I. stupně, tedy z nedbalosti vědomé.

Odvolací správní orgán se dále vyjadřuje ohledně průběhu zadokumentovaného měření výše uvedené rychlosti, ze strany policie, které je v rámci podaného odvolání obviněným rozporováno. Z oznámení přestupku vyhotoveného policií, zejména z oznámení přestupku sepsaném na místě silniční kontroly dne 02.12.2022, je prokázána skutečnost, že obviněný byl hlídkou policie kontrolován jako řidič motorového vozidla registrační značky z důvodu překročení nejvyšší dovolené rychlosti zaznamenané radarovým zařízením Ramer 10 v úseku 65 km značení dálnice D1 ve směru jízdy na Prahu. Obviněný byl na místě silniční kontroly ztotožněn na základě předloženého ŘP číslo EM a OP číslo a prokazatelně seznámen se zjištěným porušením ohledně překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Z předmětného oznámení přestupku také vyplývá skutečnost, že obviněný se po seznámení s předmětným oznámením na místě přestupku odmítl vyjádřit a podepsat předmětné oznámení.

Předmětné porušení platných právních předpisů dle názoru odvolacího správního orgánu prokazuje pořízená fotodokumentace měření rychlosti přístrojem Ramer 10C v nastavení START/STOP (dále jen „radar“), kdy z těchto záznamů seznatelně vyplývá, že se předmětné vozidlo obviněného nachází v přímé ose před jedoucím vozidlem policie, tedy předmětné vozidlo se nachází ve vyhodnocovacím radarovém svazku, které je následně automaticky přiřazeno na fotografii počítačově, kdy interní testy a verifikace měření proběhly úspěšně a snímek je věrohodný. Klíčovým důkazem při překročení dovolené rychlosti jsou ověřovací list a pořízená fotodokumentace, jež jsou podle stanoviska Ministerstva dopravy ČR ze dne 31.07.2018, č. j.: 310/2018-160-OST3, pro prokázání viny dostačující s odvoláním na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2016, č.j.: 6 As 50/2015-38.

Předložený spisový materiál policii, obsahoval dostatečné a přesvědčivé důkazní prostředky ohledně překročení nejvyšší dovolené rychlosti jako je předložená fotodokumentace a ověřovací list předmětného radaru. Obviněný byl na místě silniční kontroly hlídkou policie prokazatelně seznámen s uvedeným porušením, jak dokládá na místě silniční kontroly sepsané oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti, kdy obviněný nevyužil možnosti k vyjádření se k věci přestupku na místě a předmětné oznámení nepodepsal.

K provedení způsobu měření ze strany policie odvolací správní orgán uvádí, že zjištěné porušení platných právních předpisů bylo zaznamenáno radarem umístěným ve vozidle policie při jízdě na uvedené dálnici v rámci vedeného nastavení podle sdělení policie, kdy se jedná o měření vlastní průměrné rychlosti za jízdy. Tato vlastní průměrná rychlost je poté dokladována jako průměrná rychlost vozidla, které jede před vozidlem, ve kterém tuto průměrnou rychlost měříme. Rozhodné pro zahájení měření rychlosti je ovládnutí obsluhy radaru, která zahájí činnost měření startem, kdy v tom okamžiku je provedeno foto označené číslicí 1/2, která je vložena do snímku a vynulován čítač dráhy a času (list č. 10 spisové dokumentace). Po uplynutí nastaveného času je možné provést foto, do kterého je vypálena číslice 2/2 (list č. 12 spisové dokumentace) a dále je do něj vypálena spočtená průměrná rychlost (pokud byla ujetá dráha delší jak 100 m), ujetá dráha v metrech, doba, za kterou byla tato dráha ujeta, čas a číslo snímku foto (všechny tyto vypálené údaje plus čas a datum prvního foto jsou také uloženy v hlavičce souboru s tímto druhým fotem). Pro zachování důkazní hodnoty řízení musí být velikost vozidla na foto1 (1/2) a foto2 (2/2) shodná, nebo na snímku foto2 může být měřené vozidlo menší. Ze srovnání foto na listu č. 10 a listu č. 12 je pouhým okem viditelné, že měřené vozidlo, tedy vozidlo obviněného je na foto2 menší, tedy není v rozporu s výše uvedeným postupem a odvolací správní orgán nemá pochybnosti, že výše uvedená fotodokumentace (na které je mimo výše uvedených údajů zadokumentované motorové vozidlo obviněného), jakýmkoliv způsobem zpochybňovala zadokumentované údaje vedoucí k prokázání výše uvedeného porušení. Předložena fotodokumentace založená ve spisové dokumentaci na listech č. 10 a 12, zadokumentované porušení jednoznačně prokazuje.

Ve věci nesprávně zadaného údaje v tabulce radaru ohledně směru, kde je zadán údaj příjezd, kdy vozidlo obviněného z předložené fotodokumentace je v době zjištěného porušení prokazatelně před jedoucím vozidlem policie odvolací správní orgán uvádí, že se jedná evidentně o údaj vypovídající ohledně nastavení radaru při měření rychlosti ze stojícího měřícího vozidla. V rámci pojednáváného případu je tento údaj zcela irelevantní, jelikož měření bylo prováděno z jedoucího vozidla, kdy i údaje na předmětné fotodokumentaci avizují namíření radarového paprsku na střed. Z předložené fotodokumentace je zřejmé, že vozidlo policie je v přímé ose ve směru jízdy s vozidlem obviněného v levém jízdním, kdy na tento způsob měření nemůže mít žádný vliv ani vozidla jedoucí v pravém jízdním pruhu ve stejném směru jízdy.

Ve věci rozporu ohledně rozdílů v čase uvedeném na fotodokumentaci a radaru a údajů GPS odvolací správní orgán konstatuje, že na předmětných fotografiích je ve středové ose zaznamenáno jedno a totéž vozidlo. Pokud by zjištěné údaje byly v sebemenším rozporu, tak by nedošlo k uložení uvedených snímků v rámci nastavení radarového zařízení.

Odvolací správní orgán vědom skutečnosti, že předložená spisová dokumentace neobsahuje návod k obsluze, zmiňuje, že pokud by měření proběhlo v rozporu s návodem k obsluze, neproběhly by správně interní procesy, verifikace měření a snímek by byl anulován (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.11.2017, č. j.: 4 As 192/2017, a rozsudek ze dne 06.09.2017, č. j.: 6 As 164/2017). K výše uvedenému se odvolací správní orgán odkazuje i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 08.03.2018, č. j.: 4 As 152/2017, který uvádí, že zařízení (rychloměr RAMER10 C) je takové povahy, že v případě chyby v měření by neprovedlo měření vůbec, resp. by nevyhotovil snímek vozidla s vyznačenou rychlostí. Dále odvolací správní orgán odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.01.2022, č. j.: 10 As 182/2020-38, který judikoval, že *byla-li změřená rychlost vozidla rychloměrem zaznamenána (a měření nebylo anulováno), lze dovodit, že je možno měření považovat za správné a souladné s návodem k obsluze (srov. rovněž rozsudek NSS ze dne 16. 1. 2013, čj. 3 As 82/2012-27). Z toho je rovněž zjevná nedůvodnost kasační námítky, v níž stěžovatel vytýká nepřezkoumatelnost rozhodnutí správních orgánů, které dospěly k témuž závěru, tj. že byla-li změřená rychlost vozidla rychloměrem zaznamenána, je možno měření považovat též za souladné s návodem k obsluze, aniž by návod k obsluze provedly k důkazu. Rozhodnutí správních orgánů, jakož i rozsudek krajského soudu, jsou tedy (nejen) v tomto směru přezkoumatelná a v souladu s aktuální judikaturou. Z uvedeného vyplývá, že snímky jsou věrohodné, neboť splňují požadavky a nejsou v rozporu s případným návodem k obsluze.*

V rozporu s výše uvedenými rozsudky není ani rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.08.2022, č. j.: 2 As 142/2020, který řeší taktéž způsobilost činnosti měřicího přístroje RAMER10 C, a to i ve vztahu dodržení postupu podle návodu k obsluze. Z předmětného rozsudku je patrné, že Nejvyšší správní soud v rámci řešení otázky neprovedení důkazu, zda byl dodržen návod k obsluze odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, že pokud systém rychloměru uložil záznam z měření, byly dodrženy podmínky pro měření podle návodu k obsluze. V neposlední řadě odvolací správní orgán poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.12.2022, č. j.: 5 As 310/2020, který se také k uvedené problematice ohledně měření rychlosti vyjadřoval.

Protiprávní jednání bylo obviněnému prokázáno zejména fotografií pořízenou rychloměrem RAMER10 C (v.č. měřidla 18/0506, v.č. senzoru 18/1233), který byl způsobilý k měření na základě ověřovacího listu č. 072/22 platného do 19.04.2023. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že není zapotřebí do spisového materiálu vždy zakládat návod k obsluze. Odvolací správní orgán konstatuje, že veškeré údaje jsou na záznamu o přestupku zadávány automaticky na základě vnitřních procesů a nelze do nich nikterak zasahovat a ovládání obsluhou má zcela jasně nastavené postupy. Uvedenou problematikou ohledně důvodnosti předkládání návodu k měření se opakovaně vyjadřoval Nejvyšší správní soud, tak jako naposled v rozsudku ze dne 19.08.2022 č. j.: 2 As 142/2020.

Odvolací správní orgán ke spisovému materiálu, tj. úřednímu záznamu a oznámení o přestupku uvádí, že oznámení a úřední záznam nejsou důkazy, kdy je z nich však patrné, že obviněný byl na místě ztotožněn na základě osobních dokladů (občanského a řidičského průkazu), kdy na jeho základě policejní hlídka na místě vypsala osobní údaje o obviněném do oznámení o přestupku, jelikož předmětný přestupek nemohl být řešen na místě, dále do oznámení o přestupku byly zapsány další údaje rozhodné pro řešení přestupku. Z předložené spisové dokumentace je seznatelné, že obviněný

nevyužil svého práva vyjádřit se k věci na místě silniční kontroly a oznámení nepodepsal. Klíčovým důkazem při překročení dovolené rychlosti jsou ověřovací list a pořízená fotodokumentace, jež jsou podle stanoviska Ministerstva dopravy ČR ze dne 31.07.2018, č. j.: 310/2018-160-OST3, pro prokázání viny dostačující s odvoláním na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2016, č.j.: 6 As 50/2015-38.

Měřicí zařízení v době zjištění přestupku obviněného obsluhovala osoba, která k tomu měla oprávnění, jak dokládá založené osvědčení ze dne 11.05.2022. Vyhotovená fotodokumentace obsahuje veškeré potřebné informace ohledně důkazní hodnoty, ale i skutečnosti, že předmětné měřicí zařízení bylo nastaveno správně. Pokud by tomu tak nebylo, nedošlo by vůbec ke zjištění a následně zadokumentování a vyhotovení důkazních prostředků – fotodokumentace. Nad výše uvedené se odvolací správní orgán odkazuje v případě pochybností ohledně proškolení obsluhy radaru na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.02.2017 č. j.: As 308/2016 „*Jak již Nejvyšší správní soud uvedl výše, správní orgány vycházely z dostatečně zjištěného skutkového stavu, přičemž o postupu policistů při měření rychlosti nevznikly důvodné pochybnosti. Za takové důkazní situace nelze považovat skutečnost, že správní orgán neprováděl důkaz dokladem o proškolení policistů, za pochybení*“.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem, úvahám a na základě výše uvedené argumentace odvolací správní orgán odmítá odvolací námitky jako nedůvodné, nemající vliv na přezkoumatelnost či správnost napadeného rozhodnutí a nepochybně lze mít za prokázané, že obviněný naplnil skutkovou podstatu přestupku podle 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb.

Ve věci námitky ve věci nedostatečného výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně nedostatečné vymezení měřicího úseku, realizaci dvou měření, odvolací správní orgán uvádí, že náležitosti rozhodnutí jsou uvedeny v § 68 správního řádu, kdy lze v projednávaném případě konstatovat, že napadený výrok obsahuje řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno a další povinné údaje. Správní orgán I. stupně, jak je i z výroku patrné, řešil porušení vyšší zjištěné rychlosti obviněného, která také byla policií oznámena. Z obsahu oznámení přestupku v návaznosti na úřední záznam policie je zřejmá skutečnost, že v rámci provádění měření rychlosti vozidla obviněného byla nejdříve zadokumentována rychlost po odečtu 153 km/h a následně po zrychlení vozidla obviněného rychlost výše uvedená 163 km/h. Správní orgán I. stupně v návaznosti na oznámení zadokumentované vyšší rychlosti vedl následně správní řízení ve věci překročení nejvyšší dovolené rychlosti a projednal přestupek obviněného podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., kdy porušení v rámci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona neřešil. Tento postup není podle názoru odvolacího správního orgánu v rozporu s platnými právními předpisy, kdy obě měření byly provedeny v rámci jednoho úkonu – monitorování rychlosti, tedy by se jednalo o pokračující přestupek a sankce by se uložila podle přísněji postižitelného přestupku, tedy přestupku, který byl správním orgánem I. stupně napadeným rozhodnutím projednán. Taktéž námitka ohledně přesnějšího místa skutku není podle názoru odvolacího správního orgánu relevantní. Výrok rozhodnutí dostatečným způsobem konkretizuje i místo přestupku uvedením příslušné dálnice, směru jízdy a úseku 65 km uvedené dálnice.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem, úvahám a na základě výše uvedené argumentace odvolací správní orgán odmítá odvolací námitky jako nedůvodné, nemající vliv na přezkoumatelnost či správnost napadeného rozhodnutí a nepochybně lze mít za prokázané, že obviněný naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb.

Odvolací správní orgán závěrem uvádí, že rozhodnutí správních orgánů I. a II. stupně jsou posuzovány jako celek, tudíž se mohou navzájem doplňovat. Odvolací správní orgán tak uzavírá, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno správně a plně v souladu s platnými právními předpisy. Proto bylo podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítnuto a napadené rozhodnutí v celém rozsahu potvrzeno.

Poučení

Toto rozhodnutí je konečné a nelze se již proti němu dále odvolat
(§ 91 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Vít Raušer
odborný referent
oddělení přestupků a správních agend

Obdrží:

- spis odvolacího správního orgánu

Na vědomí:

- správní orgán I. stupně

Dokument je podepsán elektronickým podpisem	
Podpisující:	Mgr. Vít Raušer
Organizace:	Středočeský kraj
Sériové č. cert.:	22652469
Vydavatel cert.:	PostSignum Qualified CA 4
Datum a čas:	17.04.2023 06:45:53
Titul:	
Místo:	